

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Szigethy György ügyvéd által képviselt Sz. G. felperesnek a Budapest Főváros Közigazgatási Hivatal - mint a Közép-magyarországi Regionális Államigazgatási Hivatal jogutódja - alperes ellen építési bírság tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben - amelybe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a dr. Papp Sándor ügyvéd által képviselt E. Ingatlanhasznosító Kft. beavatkozott - a Fővárosi Bíróság 2009. október 29. napján kelt 27.K.30.666/2009/10. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 11. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 27.K.30.666/2009/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek és az alperesi beavatkozónak fejenként 10.000.- /azaz tízezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000.- /azaz harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I N D O K O L Á S

Az elsőfokú hatóság 2008. június 3. napján kelt I/213/14/2008. számú határozatával az alperesi beavatkozó részére a B., M. u. 16., a 14868/12 hrsz-ú és a S. u. 14868/17 hrsz-ú ingatlanokon engedély nélkül épített támfalra a fennmaradási engedélyt megadta, egyben kötelezte az alperesi beavatkozót 1.680.000.- Ft építésügyi bírság megfizetésére.

Az alperesi beavatkozó fenti érintett ingatlanai és felperes ingatlanának nincs közös határvonala, de a felperesi ingatlan a perbeli ingatlanok szomszédságában van.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperesi hatóság 2008. október 2. napján kelt P-51-3303/4/2008. számú határozatával az elsőfokú határozatot az indokolás kiegészítésével helybenhagyta.

A felperes a határozattal szemben keresetet nyújtott be, amelyben előadta, hogy a perbeli támfal sehol sincs dilatálva, növényzettel nincs beültetve, és a támfal léte közérdeket sért, mert a B. Önkormányzat Képviselő-testület a 17/2005./IV.6./ rendeletében /a továbbiakban: Ök.r./ közvetetten tiltja a támfal, mint létesítmény megépülését, mert ezáltal a Ök.r. 3. § /3/ bekezdésének 38. táblázatában leírt követelmények a mellette lévő irodaépületre nem tarthatók, valamint a Ök.r. melléklete szerinti 11.4. pont tiltott út megvalósulását szolgálja.

A Fővárosi Bíróság a felperes keresetét elutasította, megállapítva, hogy felperesnek a perbeli ügyben nem volt keresetösségi joga. Az ítélet szerint a felperes nem igazolta, hogy valamely jogát vagy jogos érdekét közvetlenül és nyilvánvalóan érintené az ügy, tekintettel arra is, hogy a felperesi épület homlokzati síkja és a támfal közötti távolság kb. 25 méter. A felperes a fennmaradási engedély tárgyát képező támfal vonatkozásában nem jelölt meg és nem is igazolt olyan tényeket, körülményeket, amelyek az érintettségét megalapoznák. Így nem volt megállapítható, hogy az a körülmény, hogy a támfal dilatált, illetve, hogy be van e ültetve növényzettel, mennyiben érinti a felperes érdekét, mint ahogy a közérdek sérelmére sem hivatkozhat önmagában, ha a személyes érintettségét nem igazolja. A másodfokú határozat indokolásának kiegészítését pedig jogszerűnek találta.

A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárásra utasítását. Előadta, hogy a hatóság nem tisztázta a tényállást, megsértve ezáltal a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény /a továbbiakban: Ket./ 50. §-át, figyelemmel arra, hogy az építési engedélyezési eljárásról szóló 45/1997./XII.29./ KPM rendelet /a továbbiakban: KPM r./ 9. pontja, és az Ök.r. 3. § /3/ bekezdése értelmében a hatóságnak foglalkoznia kellett volna azzal, hogy milyen zöldfelületi mutatóval kell rendelkeznie a területnek az építkezés befejezésekor. Ennek a ténynek igazoló számítása egyetlen iratban sem szerepel, pedig ez előfeltétele a fennmaradási engedély megadásának.

Előadta továbbá, hogy keresetösségi joga már akkor fennáll az ügyfélnek, hogy ha az adott körülmények érinthetik jogát vagy jogos érdekét. A jogerős ítéletet hozó bíróság figyelmen kívül hagyta a KGD 2005/87. számú döntést, mely kimondja, hogy mindenkinek van keresetösségi joga, akinek jogát vagy törvényes érdekét az ügy érinti. A bíróság szubjektív módon jelentette ki, hogy ez a támfal

nem látszik a felperes ingatlanáról, tehát a felperesnek nincs keresetőségi joga. Figyelemmel kellett volna lennie arra a bíróságnak, hogy a felperesi ingatlan értékét a támfal befolyásolja.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában fenntartását, annak helyes indokai alapján, kifejtve, hogy a többi folyamatban lévő építkezéssel összefüggő építési engedélyt, vagy más engedélyeket döntése meghozatalakor az alperes figyelembe vette.

Az alperesi beavatkozó szintén kérte a jogerős ítélet hatályában fenntartását ellenkérelmében, kifejtve, hogy az alperesi beavatkozó ingatlantól távol eső felperesi ingatlan egyetlen pontjáról sem látható a támfal, illetve a felperesnek nincs közvetlen érintettsége, így keresetőségi joga sem, mivel a felperesi ingatlan jóval alacsonyabban fekszik, mint az alperesi beavatkozó ingatlana.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos az alábbi indokok alapján.

A perbeli időszakban hatályos Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 327. § /1/ bekezdésének a/ pontja a felperes, mint ügyféli jogállással rendelkező személy számára - függetlenül attól, hogy egyébként ügyfélnek kellett volna-e tekinteni - lehetővé tette a perindítást alperes határozata ellen. A perindítási jogosultságtól azonban különböző kérdés az, hogy felperesnek fennállt-e a keresetőségi joga, az az igényérvényesítési jogosultsága, és mely kérdésekben. A felperesnek az általa vitatott kérdésekben nem volt olyan közvetlen joga vagy jogos érdeke, amely a keresetőségi jogát megalapozta volna. A felperes ingatlana nem közvetlenül határos az alperesi beavatkozó ingatlanával, illetve a perbeli támfallal a közigazgatási iratok közt elfekvő 2007. októberi terepalakítás és állapotfelvételi rajzból és helyszínrajzból megállapíthatóan. Az első fokon eljáró bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 206. §-ának /1/ bekezdése alapján a tényeket mérlegelve okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a 25 méteres távolság okán közvetlen jogos érdek nem volt megállapítható.

A felperes felülvizsgálati kérelmében közvetlen jogos érdekként azt jelölte meg, hogy a felperesi ingatlan értékét a támfal befolyásolja, ez körülmény azonban legfeljebb polgári per, de nem a jelen közigazgatási eljárás tárgya lehet.

Minderre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségről a Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése és a 82. § /2/ bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003./VIII.22./ IM rendelet 3. §-ának /3/ bekezdése alapján, míg az illetékről az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. §-ának /1/ bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13. §-ának /2/ bekezdése alapján rendelkezett.

A Legfelsőbb Bíróság a fővárosi, megyei közigazgatási hivatalokról szóló 214/2010./VII.9./ Korm. rendelet 2. §-ának /4/ bekezdése, 32. §-ának /1/ bekezdése és a Korm. rendelet melléklete alapján tüntette fel az alperes jogutódját a határozat fejrészeiben.

Budapest, 2010. november 9.

Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr.Kovács András sk. előadó bíró, dr.Kovács Ákos sk. bíró